

24 SEPTEMBER 1992. - Koninklijk besluit tot vaststelling van nadere regelen betreffende de forfaitaire honoraria voor sommige verstrekkingen inzake klinische biologie, verleend aan niet in een ziekenhuis opgenomen rechthebbenden, alsmede de onderaanneming van deze verstrekkingen.

BS 29/09/1992 in voege 01/10/1992

Gewijzigd door:

KB 29/04/1993----- BS 20/05/1993

KB 26/14/1994----- BS 30/04/1994

KB 27/12/1994----- BS 14/01/1995

KB 20/01/1995----- BS 11/02/1995

KB 07/08/1995----- BS 26/08/1995

KB 03/11/1997----- BS 09/12/1997

KB 21/03/2000----- BS 30/03/2000

KB 24/08/2001----- BS 30/08/2001

KB 18/12/2002----- BS 24/12/2002

KB 17/09/2005----- BS 30/09/2005

KB 09/11/2016----- BS 30/11/2016

KB 19/09/2018----- BS 22/10/2018 ----- in voege vanaf 1 december 2018 (blz. 3)

Artikel 1.

De forfaitaire honoraria, zoals ze zijn bepaald in artikel 2, gelden voor de verstrekkingen inzake klinische biologie, bedoeld in de artikelen 3, § 1, A, II, B et C, I, 18, § 2, B, e) en 24, § 1 van de bijlage bij het koninklijk besluit van 14 september 1984 tot vaststelling van [de nomenclatuur van de geneeskundige verstrekkingen inzake verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen], en zijn voorgeschreven voor en verleend aan niet in een ziekenhuis opgenomen rechthebbenden.

Deze honoraria zijn, evenwel, niet van toepassing op de verstrekkingen die als uitzondering worden vermeld in het koninklijk besluit van 31 januari 1977 tot bepaling van de verstrekkingen van klinische biologie, (bedoeld in artikel 63 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994), wanneer die worden uitgevoerd in een laboratorium dat niet is erkend, krachtens het [koninklijk besluit van 3 december 1999 betreffende de erkenning van de laboratoria voor klinische biologie door de Minister tot wiens bevoegdheid de Volksgezondheid behoort.

Deze forfaitaire honoraria zijn voorbehouden voor de geneesheren, specialist voor klinische biologie of voor nucleaire geneeskunde in vitro, voor de apothekers en licentiaten in de wetenschappen die door de Minister die de Volksgezondheid onder zijn bevoegdheid heeft, zijn erkend om verstrekkingen inzake klinische biologie of nucleaire geneeskunde in vitro te verrichten alsmede voor de geneesheren, bedoeld in artikel 19, § 5quater, van de bijlage bij voornoemd koninklijk besluit van 14 september 1984.

Art. 2.

§ 1. De forfaitaire honoraria bedoeld in artikel 60, § 2, van de wet worden als volgt gedefinieerd :

- a) als betreffende zorgverleners niet geaccrediteerd zijn zoals bedoeld in artikel 1, § 10, van de bijlage bij voormeld koninklijk besluit :

592815	indien de betreffende waarde van het geheel van de voorgeschreven verstrekkingen lager is dan B 700	18,31 EUR
592911	indien de betreffende waarde van het geheel van de voorgeschreven verstrekkingen gelijk aan of groter is dan B 700 en kleiner dan B 1750	29,69 EUR
593014	indien de betreffende waarde van het geheel van de voorgeschreven verstrekkingen gelijk aan of groter is dan B 1750 en kleiner dan B 3500	33,65 EUR
593110	indien de betreffende waarde van het geheel van de voorgeschreven verstrekkingen gelijk aan of groter is dan B 3500;	35,65 EUR

- b) als betreffende zorgverleners geaccrediteerd zijn zoals bedoeld in artikel 1, § 10, van de bijlage bij voormeld koninklijk besluit :

592852	Indien de betreffende waarde van het geheel van de voorgeschreven verstrekkingen kleiner is dan B 700	19,07 EUR
592955	indien de betreffende waarde van het geheel van de voorgeschreven verstrekkingen gelijk aan of groter is dan B 700 en kleiner dan B 1750	30,87 EUR
593051	indien de betreffende waarde van het geheel van de voorgeschreven verstrekkingen gelijk aan of groter is dan B 1750 of kleiner dan B 3500	34,96 EUR
593154	indien de betreffende waarde van het geheel van de voorgeschreven verstrekkingen gelijk aan of groter is dan B 3500	37,01 EUR

De sleutelletter B en het coëfficiëntgetal dat volgt, waarnaar verwezen wordt in eerste lid, worden gedefinieerd in artikel 1, §§ 2 en 3, van de bijlage bij het voornoemd koninklijk besluit van 14 september 1984.

§ 2. De honoraria 592815, 592911, 593014, 593110, 592852, 592955, 593051 en 593154 mogen onderling niet worden gecumuleerd.

De forfaitaire honoraria hebben betrekking op alle verstrekkingen die voor een zelfde patiënt worden verricht, met een zelfde datum van staalafname, ongeacht het aantal voorschriften of voorschrijvers.
~~De forfaitaire honoraria hebben betrekking op alle verstrekkingen die op een zelfde dag voor een zelfde patiënt zijn voorgeschreven, ongeacht het aantal voorschriften of voorschrijvers.~~

§ 3. De bedragen van de forfaitaire honoraria, bedoeld in paragraaf 1 zijn gekoppeld aan de waarde van het rekenkundig gemiddelde van het gezondheidsindexcijfer van de maand juni 2015 en de indexcijfers van de drie voorafgaande maanden.

Deze bedragen worden op 1 januari van elk jaar aangepast aan de evolutie van het gezondheidsindexcijfer, bedoeld in eerste lid, van het voorgaande jaar vergeleken met deze van het tweede voorgaande jaar, en voor de eerste maal op 1 januari 2017.

Onder gezondheidsindexcijfer wordt verstaan het indexcijfer bedoeld in artikel 2 van het koninklijk besluit van 24 december 1993 ter uitvoering van de wet van 6 januari 1989 tot vrijwaring van 's lands concurrentievermogen.

Art. 3.

§ 1. Het laboratorium dat in dit besluit "eerste laboratorium" wordt genoemd en dat verstrekkingen inzake klinische biologie ter uitvoering in onderaanneming geeft aan een ander laboratorium dat in dit besluit "laboratorium dat als onderaannemer werkt" genoemd wordt, bezorgt dit laatste daartoe een document waarin de gegevens zijn opgenomen die het mogelijk maken om het eerste laboratorium, de rechthebbende en de voorschrijver te identificeren. Het eerste laboratorium maakt op het document ook melding van de aard van de verstrekkingen waarvan de uitvoering in onderaanneming wordt gevraagd, samen met het volgnummer en de datum van het voorschrift en van de naam, het RIZIV-identificatienummer en de handtekening van de verantwoordelijke klinische bioloog.

§ 2. Alleen het eerste laboratorium mag aan de verzekeringsinstelling, overeenkomstig de geldende reglementering, de bedragen aanrekenen die door de verzekering voor geneeskundige verzorging verschuldigd zijn voor de in § 1 bedoelde verstrekkingen, alsook voor de in artikel 2, § 1 bedoelde forfaitaire honoraria 592815, 592911, 593014, 593110, 592852, 592955, 593051, 593154; om de waarden, bedoeld in de omschrijving die volgt op de voornoemde nummers, en derhalve de betrokken forfaitaire honoraria, te bepalen, moet het eerste laboratorium rekening houden met de in onderaanneming gegeven analyses.

Als de derdebetalersregeling niet wordt toegepast, in het eerste laboratorium, evenwel, bij de rechthebbende, de honoraria voor de verstrekkingen die het in onderaanneming heeft gegeven, alsook de in het eerste lid bedoelde forfaitaire honoraria.

Het laboratorium dat als onderaannemer werkt bezorgt het eerste laboratorium een document met zijn RIZIV-erkenningsnummer en met de RIZIV-identificatienummers van de voorschrijver en de zorgverleners, de datum van uitvoering, de aard, het resultaat en de referentiewaarden van de in onderaanneming verrichte verstrekkingen, het volgnummer van het originele voorschrift en alle informatie nodig voor het correct gebruik van de nomenclatuurcodenummers van de bijlage bij het koninklijk besluit van 14 september 1984 bedoeld in artikel 1 van dit besluit.

Het eerste laboratorium is ertoe gehouden gebruik te maken van een globaal getuigschrift voor verstrekte hulp dat overeenstemt met het model in bijlage 28 bij de Verordening van 28 juli 2003 tot uitvoering van artikel 22, 11°, van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994. Op dat getuigschrift voor verstrekte hulp worden de verstrekkingen vermeld die zijn verricht door het eerste laboratorium en door het laboratorium dat als onderaannemer werkt, de RIZIV-erkenningsnummers van de beide laboratoria, de RIZIV-identificatienummers van de zorgverleners alsook de in het eerste lid bedoelde forfaitaire honoraria. De bepalingen van artikel 6, § 14, van bovenvermelde Verordening zijn van toepassing.

§ 3. (Opgeheven KB 2005-09-17)

§ 4. Als de derdebetalersregeling wordt toegepast, betaalt de verzekeringsinstelling het bedrag van de tegemoetkoming van de verzekering voor geneeskundige verzorging dat verschuldigd is voor de verstrekkingen die zijn verricht door het eerste laboratorium en door het laboratorium dat als onderaannemer werkt, alsmede voor de in § 2 bedoelde forfaitaire honoraria, aan het eerste laboratorium, overeenkomstig de geldende reglementering.

§ 5. Het eerste laboratorium is ertoe gehouden aan het laboratorium dat als onderaannemer werkt, voor de verstrekkingen die het in onderaanneming heeft verricht, een bedrag te storten dat overeenstemt met de honoraria tegen 100 % die voor de betrokken verstrekkingen zijn vastgesteld overeenkomstig artikel 50 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994.

Het in § 2 bedoelde bedrag van de forfaitaire honoraria mag, in geen geval, worden betaald aan het laboratorium dat als onderaannemer werkt.

Het in het eerste lid bedoelde bedrag wordt gestort binnen de drie maanden na de datum waarop het laboratorium dat als onderaannemer werkt, de resultaten van de gevraagde verstrekkingen naar het eerste laboratorium heeft gezonden.

Art. 4.

Dit besluit treedt in werking op 1 oktober 1992.

Art. 5.

Onze Minister van Sociale Zaken is belast met de uitvoering van dit besluit.